Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

16 юни 2022 година*

[Текст, поправен с определение от 6 септември 2022 г.]

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Координация на системите за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Членове 4, 7 и 67 — Свободно движение на работници — Регламент (ЕС) № 492/2011 — Член 7 — Равно третиране — Семейни обезщетения — Социални и данъчни предимства — Индексиране на размерите в зависимост от ценовите равнища в държавата на пребиваване на децата“

По дело C-328/20

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС на 22 юли 2020 г.,

Европейска комисия, представлявана от B.-R. Killmann и D. Martin,

ищец,

подпомагана от:

Чешка република, представлявана от J. Pavliš, M. Smolek и J. Vláčil,

Република Хърватия, представлявана от G. Vidović Mesarek,

Република Полша, представлявана от B. Majczyna,

Румъния, представлявана от E. Gane и L. Lițu,

Република Словения, представлявана от J. Morela,

Словашка република, представлявана от B. Ricziová,

Надзорен съвет на ЕАСТ, представляван от E. Gromnicka, C. Howdle, J. S. Watson и C. Zatschler,

встъпили страни,

срещу

* Език на производството: немски.

Република Австрия, представлявана от M. Klamert, C. Pesendorfer, A. Posch и J. Schmoll,

ответник,

подпомагана от:

Кралство Дания, представлявано от M. Jespersen, J. Nymann-Lindegren и M. Wolff,

Кралство Норвегия, представлявано от S. Hammersvik, J. T. Kaasin, L. Tvedt и P. Wennerås,

встъпили страни,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: A. Prechal, председател на състава, J. Passer, F. Biltgen (докладчик), N. Wahl и M. L. Arastey Sahún, съдии,

генерален адвокат: J. Richard de la Tour,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 20 януари 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Европейската комисия иска от Съда да установи, че като е въвела:

– механизъм за индексиране на семейните помощи и на данъчния кредит за дете на издръжка за работниците, чиито деца пребивават постоянно в друга държава членка, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по 4, 7 и 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 2008 г., стр. 12), както и по член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, 2011 г., стр. 1), и

– механизъм за индексиране на семейния бонус „Плюс“, на данъчния кредит за домакинства с един работещ член, на данъчния кредит за домакинства с един родител и на данъчния кредит за издръжка за работниците мигранти, чиито деца пребивават постоянно в друга държава членка, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент № 883/2004

2 Съображения 8, 12 и 16 от Регламент № 883/2004 гласят:

„(8) Основният принцип за равно третиране е от особено значение за работниците, които не пребивават в държавата членка, в която са наети, включително пограничните работници.

[…]

(12) В светлината на пропорционалността, следва да се положат усилия, за да се гарантира, че принципът на приравняване на факти или събития не води до обективно неоправдани резултати или до припокриване на обезщетения от един и същ вид за един и същ период.

[…]

(16) В Общността по принцип не е оправдано поставянето на социалноосигурителните права в зависимост от мястото на пребиваване на заинтересованото лице, въпреки това, в специфични случаи, в частност, що се отнася до специални обезщетения, свързани с икономическото и социалното положение на заинтересованото лице, мястото на пребиваване би могло да бъде взето под внимание“.

3 Член 1, буква щ) от този регламент гласи:

„За целите на настоящия регламент:

[…]

щ) „семейни обезщетения“ са всички обезщетения в натура или парични обезщетения, предназначени за покриване на семейни разходи, с изключение на плащанията за издръжка и специалните помощи при раждане на дете или осиновяване, посочени в приложение I“.

4 Член 3, параграф 1, буква й) от посочения регламент предвижда:

„Настоящият регламент се прилага към всички законодателства относно следните клонове на социална сигурност:

[…]

й) семейни обезщетения“.

5 Член 4 от същия регламент, озаглавен „Равно третиране“, гласи:

„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент, лицата, за които се прилага настоящият регламент[,] получават същите обезщетения и имат същите задължения съгласно законодателството на която и да е държава членка, както нейните граждани“.

6 Член 5 от същия регламент, озаглавен „Равно третиране на обезщетения, доходи, факти и събития“, гласи следното:

„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент и в светлината на установените специални разпоредби по прилагането, се прилага следното:

а) когато, съгласно законодателството на компетентната държава членка, получаването на обезщетения от социалното осигуряване и на други доходи има определени правни последици, съответните разпоредби от това законодателство се прилагат също така и към получаването на равностойни обезщетения, придобити съгласно законодателството на друга държава членка или към доход, придобит в друга държава членка;

б) когато, съгласно законодателството на компетентната държава членка, правните последици са резултат от настъпването на някои факти или събития, тази държава членка взема предвид подобни факти или събития, настъпили във всяка друга държава членка, като настъпили на нейната територия“.

7 Член 7 от Регламент № 883/2004, озаглавен „Отпадане на правилата на пребиваване“, предвижда:

„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент, паричните обезщетения, платими съгласно законодателството на една или повече държави членки или съгласно настоящия регламент не подлежат на каквото и да е намаляване, изменение, спиране, прекратяване или конфискация поради факта, че бенефициентът или членовете на неговото семейство пребивават в държава членка, различна от тази, в която се намира институцията, предоставяща обезщетенията“.

8 Член 67 от този регламент, озаглавен „Членове на семейството, които пребивават в друга държава членка“, гласи:

„Лице има право на семейни обезщетения в съответствие със законодателството на компетентната държава членка, включително за членовете на неговото семейство, които пребивават в друга държава членка, както ако те пребивават в предишната държава членка. Въпреки това, пенсионерът има право на семейни обезщетения в съответствие със законодателството на държавата членка, компетентна за изплащането на неговата пенсия“.

9 Член 68 от посочения регламент определя правилата за предимство в случай на съвпадане както следва:

„1. Когато през време на един и същи период и за едни и същи членове на семейството се предвиждат обезщетения съгласно законодателството на повече от една държава членка, се прилагат следните правила за предимство:

а) в случай на обезщетения, платими от повече от една държава членка на различни основания, редът на предимство е следният: първо, права, произтичащи от дейност като заето или като самостоятелно заето лице, второ, права, произтичащи от получаване на пенсия, и накрая, права, придобити на базата на пребиваване;

б) в случай на обезщетения, платими от повече от една държава членка на едно и също основание, редът на предимство се урежда от следните допълнителни критерии:
i) в случай на права, произтичащи от дейност като заето или като самостоятелно заето лице: мястото на пребиваване на децата, при условие че е налице такава дейност […]

[…]

2. В случай на съвпадане на права, семейните обезщетения се предоставят в съответствие със законодателството, което е определено, че има предимство в съответствие с параграф 1. Правата на семейни обезщетения по силата на друго или други съответни законодателства се спират до размера, предвиден от първото законодателство и се предоставя диференцираща добавка, ако е необходимо, за сумата, надвишаваща този размер. […]“.

Регламент № 492/2011

10 Член 7, параграфи 1 и 2 от Регламент № 492/2011, който се съдържа в глава I, раздел 2, озаглавен „Заетост и равно третиране“, гласи:

„1. Работник, който е гражданин на държава членка, не може поради своето гражданство да бъде третиран на територията на друга държава членка различно от работниците — нейни граждани по отношение на условията за наемане и условията на труд, и по-специално, по отношение на трудовото възнаграждение, уволнението и ако остане безработен — на възстановяването или новото наемане на работа.

2. Той има право на същите социални и данъчни предимства, както работниците местни граждани“.

Австрийското право

FLAG

11 Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (Федерален закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи) от 24 октомври 1967 г. (BGBl. 376/1967), изменен с Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (Федерален

закон за изменение на федералния закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи от 1967 г., на федералния закон за облагане на доходите на физическите лица от 1988 г. и на закона за статута на сътрудниците по програма за помощ за развитие) от 4 декември 2018 г. (BGBl. I, 83/2018) (наричан по-нататък „FLAG“), посочва в член 1, че предвидените в него обезщетения се „отпускат за компенсиране на разходите в интерес на семейството“.

12 Според член 2, параграф 1 от FLAG лицата с местожителство или обичайно пребиваване на федералната територия имат право на семейни помощи за ненавършилите пълнолетие деца.

13 В член 4 от FLAG се предвижда:

„(1) Лицата, които имат право на равностойно обезщетение, предоставено от друга държава членка, нямат право на семейни помощи.

(2) Австрийските граждани, които са лишени от право на семейни помощи в съответствие с параграф 1 или член 5, параграф [4], получават компенсаторно обезщетение, ако размерът на равностойното обезщетение, предоставено от друга държава, на което посочените австрийски граждани или друго лице имат право (член 5, параграф [4]), е по-нисък от семейните помощи, които би трябвало да им бъдат отпуснати при липсата на посоченото равностойно обезщетение в съответствие с настоящия федерален закон.

(3) Компенсаторното обезщетение съответства на разликата между отпуснатото от друга държава равностойно обезщетение и семейните помощи, които би трябвало да бъдат отпуснати в съответствие с настоящия федерален закон.

[…]

(6) Компенсаторните обезщетения се считат за семейни помощи по смисъла на настоящия федерален закон, но разпоредбите относно размера на семейните помощи не се прилагат към компенсаторните обезщетения“.

14 Член 5, параграфи 3 и 4 от FLAG гласи следното:

„(3) За децата, които пребивават постоянно в чужбина, не се поражда право на семейни помощи.

(4) За децата, за които се изплаща равностойно обезщетение от друга държава, не се поражда право на семейни помощи. Това не изключва отпускането на компенсаторно обезщетение (член 4, параграф 2)“.

15 Член 8 от FLAG гласи:

„(1) Дължимият на дадено лице размер на семейните помощи се определя в зависимост от броя и възрастта на децата, за които се отпускат семейните помощи.

(2) Месечният размер на семейните помощи възлиза на:

[…]

3. от 1 януари 2018 г.:
   a) 114 EUR за всяко дете, считано от началото на календарния месец на неговото раждане,
   b) 121,90 EUR за всяко дете, считано от началото на календарния месец, през който детето навършва третата си година,
   c) 141,5 EUR за всяко дете, считано от началото на календарния месец на неговото раждане, през който детето навършва десетата си година,
   d) 165,10 EUR за всяко дете, считано от началото на календарния месец, през който детето навършва деветнадесетата си година.

(3) Семейните помощи се увеличават месечно за всяко дете,

[…]

3. считано от 1 януари 2018 г., ако са:
   a) отпускани за две деца — със 7,10 EUR,
   b) отпускани за три деца — със 17,40 EUR,
   c) отпускани за четири деца — с 26,50 EUR,
   d) отпускани за пет деца — с 32 EUR,
   e) отпускани за шест деца — с 35,70 EUR,
   f) отпускани за седем деца или повече — с 52 EUR.

(4) Семейните помощи се увеличават месечно за всяко дете с тежки увреждания,

[…]

3. със 155,90 EUR, считано от 1 януари 2018 г.

[…]

(8) За всяко дете, което в рамките на календарна година вече е навършило или навършва шестата си година, но без да е навършило шестнадесет години, семейните помощи се увеличават със 100 EUR, считано [от месец] септември на текущата календарна година“.

16 Член 8а от FLAG гласи:

„(1) Размерът на семейните помощи (член 8) за деца, които пребивават постоянно на територията на друга държава — членка на Съюза […], на държава — страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство [от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4) (наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“)], или на Швейцария, се определя въз основа на съотношението между сравнителното равнище на цените, публикувано от Статистическата служба на Европейския съюз [(Евростат)] за всяка държава — членка на Съюза […], за всяка държава — страна по Споразумението за [ЕИП], и за Швейцария, и това на Австрия.

(2) Размерът на семейните помощи, посочени в параграф 1, се прилага от 1 януари 2019 г. въз основа на стойностите по смисъла на параграф 1, публикувани на 1 януари 2018 г. Впоследствие този размер се актуализира на всеки две години въз основа на стойностите, публикувани на 1 юни предходната година.

(3) Bundesministers für Frauen, Familien und Jugend [(федерален министър по въпросите на жените, семейството и младежта, Австрия)] публикува чрез наредба, приета съвместно с Bundesministers für Finanzen [(федерален министър на финансите, Австрия)], основата за изчисляване и размера, посочени в параграфи 1 и 2, както и размера, посочен в член 33, параграф 3, точка 2 от [Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (федерален закон за облагането на доходите на физическите лица) от 7 юли 1988 г. (BGBl. 400/1988,), изменен с Jahressteuergesetz 2018 (годишен данъчен закон за 2018 г.) от 14 август 2018 г. (BGBl. I, 62/2018) и с Федерален закон за изменение на федералния закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи от 1967 г., на федералния закон за облагане на доходите на физическите лица от 1988 г. и на закона за статута на сътрудниците по програма за помощ за развитие) от 4 декември 2018 г. (наричан по-нататък „EStG“)].

17 Член 53 от FLAG гласи следното:

„(1) В рамките на този федерален закон гражданите на страните по Споразумението за [ЕИП] имат статут на австрийски граждани, доколкото това произтича от посоченото споразумение. В този контекст постоянното пребиваване на дете в държава от Европейското икономическо пространство [ЕИП] трябва, в съответствие с общностните разпоредби, да се приравни на постоянно пребиваване на дете в Австрия.

[…]

(4) Параграф 1, второ изречение не се прилага по отношение на член 8а, параграфи 1—3.

(5) Член 26, параграф 3 от Bundesabgabenordnung [Федерален данъчен кодекс] […] се прилага до 31 декември 2018 г. за обезщетенията, посочени в настоящия федерален закон. Считано от 1 януари 2019 г., член 26, параграф 3 от Федералния данъчен кодекс се прилага за предвидените в настоящия федерален закон обезщетения само по отношение на лицата, които като служители на органи на местната власт са с място на назначение в чужбина, и към техните съпрузи и деца“.

EStG

18 Член 33 от EStG предвижда:

„(2) Данъчните кредити трябва да се приспадат от [размера на данъка], произтичащ от прилагането на параграф 1, в следния ред:

1. семейният бонус „Плюс“, посочен в параграф 3а; семейният бонус „Плюс“ не следва да се приспада, доколкото надвишава дължимия данък върху облагаемия доход в съответствие с параграф 1;

2. данъчните кредити, посочени в параграфи 4—6.

(3) Данъчнозадължените лица, на които са отпуснати семейни помощи по силата на [FLAG], едновременно с получаването на семейните помощи имат право на данъчен кредит от 58,40 EUR месечно за всяко дете. Това не се отнася до следните случаи:

1. Не се предоставя данъчен кредит за деца, които пребивават постоянно извън държава — членка на Съюза […], държава от [ЕИП] или Швейцария.

2. Що се отнася до децата, които пребивават постоянно на територията на друга държава — членка на Съюза […], на държава — страна по Споразумението за [ЕИП], или на Швейцария, размерът на данъчния кредит за дете на издръжка се определя въз основа на съотношението между сравнителното равнище на цените, публикувано от [Евростат] за всяка държава — членка на Съюза, за всяка държава — страна по Споразумението за [ЕИП], и за Швейцария, и това на Австрия:
   a) Считано от 1 януари 2019 г., размерът на данъчните кредити за дете на издръжка се индексира въз основа на стойностите, публикувани на 1 юни 2018 г. Впоследствие размерът на данъчните кредити за дете на издръжка се актуализира на всеки две години въз основа на стойностите, публикувани на 1 юни предходната година.

   […]

(3a) Дете, за което се отпуска семейна помощ съгласно [FLAG] и което пребивава постоянно в държава — членка на Съюза […] или на територията на друга държава — страна по Споразумението за [ЕИП], или на Швейцария, при поискване има право на семеен бонус „Плюс“ съгласно следните разпоредби:

1. Размерът на семейния бонус „Плюс“ е:
   a) 125 EUR на календарен месец до края на месеца, през който детето навършва осемнадесет години,
   b) 41,68 EUR на календарен месец след края на месеца, през който детето навършва осемнадесет години.

2. Чрез дерогация от точка 1 за децата, които пребивават постоянно на територията на друга държава — членка на Съюза […], на държава — страна по Споразумението за [ЕИП], или на Швейцария, размерът на семейния бонус „Плюс“ и на данъчните кредити, посочени в параграф 4, се определя въз основа на съотношението между сравнителното равнище на цените, публикувано от [Евростат] за всяка държава — членка на Съюза […], за всяка държава — страна по Споразумението за [ЕИП], и за Швейцария, и това на Австрия:
   a) Считано от 1 януари 2019 г., размерът на семейния бонус „Плюс“ и на данъчните кредити, посочени в параграф 4, се индексират въз основа на стойностите, публикувани на 1 юни 2018 г. Впоследствие този размер се актуализира на всеки две години въз основа на стойностите, публикувани на 1 юни предходната година.

   […]

5. Член 26, параграф 3, второ изречение от Федералния данъчен кодекс не се прилага. Изключение правят съпрузите и децата на данъчнозадължените лица, които като служители на органи на местната власт са с място на назначение в чужбина.

[…]

(4) Освен това, когато детето пребивава постоянно в държава — членка на Съюза […] или на територията на друга държава — страна по Споразумението за [ЕИП], или на Швейцария, се прилагат следните данъчни кредити:

1. Лицата, които осигуряват сами доходите на домакинството, имат право на данъчен кредит за домакинство с един работещ член. Неговият годишен размер е:

   – 494 EUR за едно дете (член 106, параграф 1),

   – 669 EUR за две деца (член 106, параграф 1),

   Този размер се увеличава с 220 EUR годишно съответно за третото и за всяко следващо дете (член 106, параграф 1).

   […]

2. Самотните родители имат право на данъчен кредит за домакинство с един родител. Неговият годишен размер е:

   – 494 EUR за едно дете (член 106, параграф 1),

   – 669 EUR за две деца (член 106, параграф 1),

   Този размер се увеличава с 220 EUR годишно съответно за третото и за всяко следващо дете (член 106, параграф 1). Самотните родители са данъчнозадължени лица, които живеят поне с едно дете (член 106, параграф 1) повече от шест месеца в рамките на една календарна година, без да са в общност с партньор или съпруг(а).

3. Данъчнозадължените лица, които плащат издръжка на дете, имат право на данъчен кредит за издръжка от 29,20 EUR месечно […]

4. Чрез дерогация от точки 1—3 размерът на данъчните кредити за деца, които пребивават постоянно на територията на друга държава — членка на Съюза […], на държава — страна по Споразумението за [ЕИП], или на Швейцария, се определя съгласно параграф 3а, точка 2. Когато данъчнозадълженото лице има право на данъчен кредит за повече от едно дете и децата се намират в различни държави, първо трябва да се вземат предвид по-големите деца, които дават право на обезщетение, а след това — по-малките.

5. Член 26, параграф 3, второ изречение от Федералния данъчен кодекс не се прилага. Изключение правят съпрузите и децата на данъчнозадължените лица, които като служители на органи на местната власт са с място на назначение в чужбина.

[…]

(7) Ако данъкът върху доходите, дължим съгласно параграф 1, е под 250 EUR и ако е приложим данъчният кредит за домакинство с един работещ член или данъчният кредит за домакинство с един родител, се прилагат следните разпоредби, когато детето е едно (член 106, параграф 1):

1. Разликата между 250 EUR и посоченият в параграф 1 данък трябва да се възстанови под формата на добавка за дете.

2. Когато детето пребивава постоянно в друга държава — членка на Съюза […] или на територията на друга държава — страна по Споразумението за [ЕИП], или на Швейцария, размерът от 250 EUR се заменя с размера, произтичащ от прилагането на параграф 3а, точка 2.

   […]

   Този размер се увеличава за всяко допълнително дете (член 106, параграф 1) с 250 EUR или с размера, който го заменя.

(8) 1. Ако данъкът върху доходите по параграфи 1 и 2 е по-малък от нула, следва да се предостави данъчен кредит за домакинство с един работещ или за домакинство с един родител.

[…]“.

19 Размерът на семейните обезщетения за децата с постоянно пребиваване в друга държава членка се урежда от Familienbeihilfe-Kinderabetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung (Наредба за индексиране на семейните помощи и на данъчния кредит за дете на издръжка в Европейския съюз) от 10 декември 2018 г. (BGBI. II, 318/2018, наричана по-нататък „Наредбата за индексиране“).

20 Член 2, параграф 1 от Наредбата за индексиране гласи:

„За определянето на сумите, посочени в член 1, корекционният коефициент се определя въз основа на индексите, публикувани от [Евростат] на 1 юни 2018 г. в рамките на „Сравнителни равнища на цените на крайното потребление на домакинствата, включително косвените данъци (EU-28 = 100)“.

21 Член 2, параграф 2 от Наредбата за индексиране съдържа таблица с корекционните коефициенти, приложими за различните държави. Тези коефициенти варират между 0,450 (България) и 1,520 (Швейцария), като този за Чешката република е 0,619.

Федералният данъчен кодекс

22 Член 26 от Федералния данъчен кодекс гласи:

„(1) По смисъла на данъчните разпоредби местоживеенето на дадено лице е там, където то притежава жилище при обстоятелства, които позволяват да се заключи, че това лице поддържа и използва това жилище.

(2) По смисъла на данъчните разпоредби обичайното местопребиваване на лицето е там, където то пребивава при условия, от които е видно, че то не пребивава на това място или в тази страна само временно. […]

(3) Австрийските граждани, които са в трудово правоотношение с орган на публична власт, и чието място на назначение е в чужбина (длъжностни лица в чужбина), се третират все едно че обичайното им местопребиваване е в страната, където се намира службата, която им изплаща възнаграждение. Същото се отнася и за техните съпрузи, доколкото двойката

живее трайно в домакинство, както и за ненавършилите пълнолетие техни деца, които са част от домакинството им“.

Досъдебната процедура и производството пред Съда

23 С официално уведомително писмо от 25 януари 2019 г. Комисията приканва Република Австрия да представи становището си относно притесненията, породени от влизането в сила, считано от 1 януари 2019 г., на механизма за индексиране след измененията, направени в член 8a от FLAG и в член 33 от EStG с годишния данъчен закон от 2018 г., както и с федералния закон от 4 декември 2018 г. (наричан по-нататък „механизмът за индексиране“). Комисията смятала, че този механизъм за индексиране на семейните обезщетения, както и на социалните и данъчни предимства, предоставени от тази държава членка на работниците с деца, в зависимост от равнището на цените в държавата членка, в която тези деца пребивават постоянно, противоречи на членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004, според които паричните обезщетения не подлежат на каквото и да е намаляване, поради факта че член на семейството, какъвто е детето, пребивава в друга държава членка. Освен това, тъй като се отнася основно не до австрийските работници, а до тези от други държави членки, механизмът за индексиране представлявал непряка дискриминация, която противоречи на принципа на равно третиране, прогласен в член 4 от Регламент № 883/2004 и в член 7 от Регламент № 492/2011.

24 На 25 март 2019 г. Република Австрия отговаря на Комисията, че член 67 от Регламент № 883/2004 допуска индексирането на семейните обезщетения в зависимост от местопребиваването на детето. Тази държава членка изтъква най-напред, че самото право на Съюза предвижда сходни механизми. По-нататък, член 67 от този регламент не изисквал размерът на обезщетенията, изплащани за децата, които пребивават в друга държава членка, да съответства на размера, изплатен за децата, пребиваващи в Австрия. Накрая, не била налице непряка дискриминация, тъй като индексирането на семейните обезщетения и на социалните и данъчни предимства в зависимост от равнището на цените на територията на държавата, в която пребивава детето, било обективно обосновано и облекчавало разходите на всички работници.

25 Тъй като не е удовлетворена от този отговор, на 26 юли 2019 г. Комисията издава мотивирано становище, в което по същество поддържа позицията си. Тази институция отбелязва факта, че семейните обезщетения, както и социалните и данъчните предимства, предоставени за децата, са фиксирани, без индексиране в зависимост от ценовите равнища в различните региони на Австрия според постоянното местопребиваване на детето. Следователно разлика в размера на тези обезщетения и предимства за децата, пребиваващи в друга държава членка, щяла да засегне в по-голяма степен работниците мигранти, отколкото австрийските работници, и представлявала непряка дискриминация. Фиксираният размер на тези обезщетения и предимства доказвал, че те не зависят от реалните разходи за издръжката на дете и че следователно не гарантират по-справедливо разпределение на разходите на семействата за покриване на нуждите на децата.

26 С писмо от 24 октомври 2019 г. Република Австрия отговаря на това мотивирано становище, като посочва, че разглежданите семейни обезщетения, както и социалните и данъчни предимства не били просто фиксирани, а съответствали на действителните нужди на получателите. Освен това фактът, че тези обезщетения и предимства се отпускат под формата на фиксирани суми, не противоречал на тяхното индексиране в зависимост от

равнището на цените в мястото на пребиваване на децата. Подобно индексиране не представлявало неравно третиране, а гарантирало на работниците получатели уеднаквено облекчаване на разходите независимо от действителното място на престой на детето. Дори да се предположи, че е налице непряка дискриминация, тя била обоснована по-специално от целта за финансово равновесие на системата за социално осигуряване, както и от целта за съобразяване на данъчните възможности на получателите.

27 Тъй като не е удовлетворена от този отговор, Комисията предявява настоящия иск за неизпълнение на задължения.

28 С решения на председателя на Съда от 22 октомври, 6, 12, 19 и 20 ноември, както и от 18 декември 2020 г. Чешката република, Република Хърватия, Република Полша, Румъния, Република Словения, Словашката република и Надзорният орган на ЕАСТ са допуснати да встъпят в подкрепа на исканията на Комисията. С решения на председателя на Съда от 20 ноември и 18 декември 2020 г. Кралство Дания и Кралство Норвегия са допуснати да встъпят в подкрепа на исканията на Република Австрия.

По иска

29 В подкрепа на иска си Комисията изтъква две твърдения за нарушение. Първото е изведено от нарушение на членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004, а второто — от нарушение на член 4 от Регламент № 883/2004, както и на член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011.

По първото твърдение за нарушение на членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004

Доводи на страните

30 Комисията смята, че Република Австрия не е изпълнила задълженията си по членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004, като е въвела по отношение на работниците, осигурени по австрийската схема за социално осигуряване, чиито деца пребивават в друга държава членка, механизма за индексиране на размера на семейните помощи и на данъчния кредит за дете на издръжка, предвидени съответно в член 2, параграф 1 от FLAG и в член 33, параграф 3 от EStG.

31 Според Комисията е безспорно, че семейните помощи и данъчният кредит за дете на издръжка, които са парични обезщетения, изплащани от държавата за намаляване на разходите за издръжката на децата, са семейни обезщетения по смисъла на член 1, буква щ) и на член 3, параграф 1, буква й) от Регламент № 883/2004. Тези обезщетения се предоставяли без индивидуална и дискреционна преценка на личните нужди въз основа на законово определени критерии и се изчислявали в зависимост от броя и възрастта на децата. Република Австрия не доказала наличието на връзка между равнището на семейните помощи и средните разходи за издръжка на дете, тъй като това равнище зависи единствено от възрастта на детето.

32 Съвместните разпоредби на членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004, които имат една и съща цел, обаче забранявали на държавите членки да поставят предоставянето или размера на семейните обезщетения в зависимост от мястото на пребиваване на членовете на семейството на работника в държавата членка, в която се предоставя обезщетение

(решение от 18 септември 2019 г., Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, т. 36). Тези разпоредби били приети в резултат на решение от 15 януари 1986 г., Pinna (41/84, EU:C:1986:1), с което Съдът частично обезсилва член 73 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 1971 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) — разпоредба, чието съдържание по същество е възпроизведено в член 67 от Регламент № 883/2004. От това решение следвало, че не е допустимо държава членка да индексира равнището на семейни обезщетения спрямо обезщетенията в друга държава членка единствено поради това че членове на семейството на получателя пребивават на територията на тази друга държава членка. Механизмът за индексиране водел по-специално до това тези обезщетения да не се отпускат „както ако“ членовете на семейството пребивават в Австрия.

33 Това тълкуване на членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004 се потвърждавало от член 5, буква б) от този регламент, който задължава всяка държава членка не само да вземе предвид факти или събития — като наличието на деца, даващо право на обезщетения — настъпили в друга държава членка, а да ги вземе предвид „като“ настъпили на собствената ѝ територия.

34 Комисията подчертава, че не може да се изведе никакво заключение от факта, че решението на държавните или правителствените ръководители, заседаващи в рамките на Европейския съвет от 18 и 19 февруари 2016 г. относно ново споразумение за Обединеното кралство в Европейския съюз (ОВ C 69 I, 2016 г., стр. 1, наричано по-нататък „новото споразумение за Обединеното кралство в Европейския съюз“), предвиждало индексиране на размера на социалните обезщетения за децата в зависимост от издръжката на живот в мястото на пребиваване на детето. Според това решение Комисията е трябвало да представи предложение за изменение на Регламент № 883/2004. Въпреки това поради оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия посоченият регламент не бил изменян. Освен това в предложението си от 13 декември 2016 г. за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент № 883/2004 (COM(2016) 815 final окончателен) Комисията не включила механизъм за индексиране, тъй като нейните служби изразили резерви по отношение на съответствието на подобен механизъм с правото на Съюза.

35 В началото Република Австрия отбелязва, че под термина „семейни помощи“ FLAG групира няколко помощи за семействата, които са съществували преди приемането му през 1967 г. и които са били предназначени да компенсират част от разходите за издръжката на децата. Семейните помощи се изчислявали в зависимост от действителните нужди на децата и от стандартните разходи, необходими за посрещане на нуждите им в Австрия, без получателят да е длъжен да доказва действително направените разходи. Семейните помощи се увеличавали с възрастта на децата или при наличието на увреждане.

36 Република Австрия посочва, че системата на семейните помощи се основава, от една страна, на предоставянето на преки помощи, а от друга страна, на данъчни предимства. Тези помощи се понасяли от Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen (Фонд за обезщетение за семейни помощи, Австрия), чиито средства произхождат не от работниците, а от вноските, плащани от работодателите. Освен това в съответствие с член 2, параграф 1 от FLAG всички лица с деца, които пребивават на австрийска територия, имали право на семейни помощи в еднакъв размер, независимо от каквито и да е условия за упражняване на професионална дейност или от размера на вноските, плащани от работодателя.

37 Според Република Австрия данъчният кредит за дете на издръжка има за цел не да осигури на родителите пряко обезщетение, а да покрие част от обичайно свързаните с издръжката на децата разходи. Смятало се, че този данъчен кредит възстановява определена данъчна справедливост между лицата без деца и лицата с деца. От икономическа гледна точка данъчният кредит за дете на издръжка бил увеличение на семейните помощи, финансирано от общите данъчни приходи.

38 Република Австрия посочва, че въвеждането на семейните помощи датира от момент, в който значението на миграцията на работниците е било по-малко. Поради по-голямо движение на работниците в Съюза недиференцираният износ на семейните помощи и на данъчния кредит за дете на издръжка довел до нарастващи нарушения в австрийската система на семейните обезщетения. Механизмът за индексиране позволявал да се отстранят тези нарушения, като се отчитат разликите в ценовите равнища между държавите членки, публикувани от Евростат. Следователно не ставало въпрос за обикновена икономическа мярка.

39 Що се отнася до тълкуването на членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004, Република Австрия поддържа най-напред, че последната разпоредба, която се отнася конкретно до положението на членовете на семейството, които пребивават в друга държава членка, има предимство пред член 7, който изразява общо правило. Следователно тази държава членка само разглежда съвместим ли е механизмът за индексиране с оглед на член 67 от този регламент, и поддържа, че механизмът за индексиране съответства на целите на тази разпоредба, както е разтълкувана от Съда по-специално в решение от 18 септември 2019 г., Moser (C-32/18, EU:C:2019:752, т. 35). Всъщност предоставянето и размерът на семейните помощи и на данъчния кредит за дете на издръжка не зависели от пребиваването на детето в Австрия. Тъй като разходите за издръжка на децата зависят от равнището на цените в държавата членка по тяхното пребиваване, а това равнище е различно в отделните държави членки, размерът на тези обезщетения следвало да се индексира, за да се гарантира, че ще бъде предоставен на членовете на семейството „както ако“ те живеят в Австрия. Това тълкуване се потвърждавало от съображение 16 от посочения регламент, както и от практиката на Съда, по-специално от решения от 27 септември 1988 г., Lenoir (313/86, EU:C:1988:452, т. 16) и от 18 септември 2019 г., Moser (C-32/18, EU:C:2019:752, т. 53 и 54). Поради това Република Австрия смята, че тъй като целта на семейните помощи и на данъчния кредит за дете на издръжка е да се възстанови на родителите част от разходите за издръжка на децата, било законосъобразно размерът на тези обезщетения да се индексира в зависимост от равнището на цените на държавата членка по пребиваване на децата.

40 По-нататък Република Австрия подчертава, че за разлика от положението в основата на решение от 15 януари 1986 г., Pinna (41/84, EU:C:1986:1), на което се позовава Комисията, механизмът за индексиране не изключва износа на семейните обезщетения в другите държави членки. Като отразява издръжката на живот, този механизъм за индексиране гарантирал предоставянето на обезщетение с една и съща стойност за всички деца.

41 Накрая, Република Австрия отбелязва, че що се отнася до износа на семейни обезщетения, целта на новото споразумение за Обединеното кралство в Европейския съюз е да се вземе предвид значението на обезщетенията, отпускани в държавата по пребиваване на децата, и да се отчетат разликите в равнището на цените между държавите членки. Въпреки че това споразумение никога не е влязло в сила, Европейският съвет преценил, че така предвидените мерки по отношение на Обединеното кралство са напълно съвместими с

Договорите. Самата Комисия също приела тези мерки за съвместими с член 48 ДФЕС. В това отношение Република Австрия уточнява, че не е било необходимо никакво изменение на Регламент № 492/2011, което доказвало, че член 7 от този регламент също както член 4 от Регламент № 883/2004 не съдържа правило, което надхвърля установения в първичното право принцип на недопускане на дискриминация. Според Република Австрия изменение на Регламент № 883/2004 не било необходимо в случаите, когато при износ на семейно обезщетение, свързан с икономическото и социално положение на тази държава членка, държава членка индексира размера на това обезщетение в посока към увеличаване или намаляване, в съответствие с обективни правила.

Съображения на Съда

42 В началото следва да се констатира, че не се оспорва фактът, че семейните помощи и данъчният кредит за дете на издръжка, посочени в първото твърдение за нарушение, представляват семейни обезщетения по смисъла на член 1, буква щ) от Регламент № 883/2004 и че този регламент, доколкото се прилага към всички законодателства относно клоновете на социалното осигуряване във връзка със семейните обезщетения, се прилага по отношение на механизма за индексиране.

43 Следователно семейните помощи и данъчният кредит за дете на издръжка трябва по-специално да са в съответствие с член 7 от Регламент № 883/2004, който предвижда, че освен ако не е предвидено друго в посочения регламент, такива обезщетения „не подлежат на каквото и да е намаляване, изменение, спиране, прекратяване или конфискация поради факта, че бенефициентът или членовете на неговото семейство пребивават в държава членка, различна от тази, в която се намира институцията, предоставяща обезщетенията“.

44 В това отношение е важно да се припомни, че член 67 от Регламент № 883/2004 установява принципа, че дадено лице може да претендира семейни обезщетения за членовете на семейството му, които пребивават в държава членка, различна от компетентната да изплаща тези обезщетения държава членка, така както ако те пребиваваха в последната държава членка (решение от 22 октомври 2015 г., Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, т. 35).

45 Тъй като член 67 от Регламент № 883/2004 възпроизвежда предписанията на член 7 от този регламент специално по отношение на семейните обезщетения, нарушение на първата разпоредба води и до нарушение на втората.

46 От друга страна, Съдът многократно е постановявал, че членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004 имат за цел да попречат на държава членка да обуслови предоставянето или размера на семейните обезщетения от местопребиваването на членовете на семейството на работника в държавата членка, която изплаща същите (вж. по-специално решение от 25 ноември 2021 г., Finanzamt Österreich (Семейни надбавки за сътрудник по програми за помощ за развитие), C-372/20, EU:C:2021:962, т. 76 и цитираната съдебна практика).

47 Следователно член 67 от Регламент № 883/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че изисква строга равностойност между сумите на семейните обезщетения, предоставяни от държава членка на работниците, чиито членове на семейството пребивават в тази държава членка, и работниците, чиито членове на семейството пребивават в друга държава членка. Противно на поддържаното от Република Австрия, с оглед на тази разпоредба разликите в

покупателната способност между държавите членки не обосновават възможността държава членка да може да изплаща на тази втора категория лица обезщетения в размер, различен от този, предоставен на лицата от първата категория.

48 Безспорно принципът на приравняване, въведен с член 67 от Регламент № 883/2004, няма абсолютен характер, в смисъл че когато се дължат няколко права съгласно различни законодателства, се прилагат предвидените в член 68 от посочения регламент правила за недопускане на натрупване (решение от 18 септември 2019 г., Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, т. 40 и цитираната съдебна практика).

49 Що се отнася точно до член 68, параграф 2 от Регламент № 883/2004, Съдът приема, че такова правило за недопускане на натрупване има за цел да гарантира на получателя на изплащани от няколко държави членки обезщетения, че общият размер на обезщетенията съвпада с размера на най-благоприятното обезщетение, което се дължи на същия съгласно законодателството на само една от тези държави (решение от 18 септември 2019 г., Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, т. 42 и цитираната съдебна практика).

50 Следователно разглеждането на третирането, предвидено за работниците, посочени в Регламент № 883/2004, трябва да се отнася до икономическата стойност на тези обезщетения в зависимост не от покупателната способност и от равнището на цените в мястото на пребиваване на съответните лица, а от размера на дължимите обезщетения.

51 Предвид фикцията, предвидена в член 67 от Регламент № 883/2004, според която дадено лице може да претендира семейни обезщетения за членовете на неговото семейство, които пребивават в държава членка, различна от компетентната да изплаща тези обезщетения, все едно че те пребивават в последната държава членка, и като се има предвид фактът, че работниците мигранти трябва да могат да се ползват от социалните политики на приемащата държава членка при същите условия като работниците — местни граждани, тъй като допринасят за финансирането на тези политики с данъците и социалноосигурителните вноски, които плащат в тази държава поради упражняваната от тях дейност като наети лица (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2019 г., Aubriet, C-410/18, EU:C:2019:582, т. 33 и цитираната съдебна практика), държавите членки не могат, без да нарушат посочения регламент, да индексират семейните обезщетения в зависимост от държавата, в която пребивават децата на получателя на обезщетенията.

52 Налага се констатацията, че настоящият случай е именно такъв. Всъщност единствено получателите на семейните обезщетения, чиито деца пребивават извън австрийска територия, са подчинени на механизма за индексиране на размера на тези обезщетения в зависимост от ценовите размери и покупателната способност в мястото на пребиваване на техните деца. Подобен механизъм не се прилага за семейните обезщетения, отпускани в полза на децата, пребиваващи в различни региони на Австрия, въпреки че между тези региони съществуват разлики в ценовите равнища, които са сходни с тези, които могат да съществуват между Република Австрия и други държави членки.

53 Освен това следва да се отбележи, както посочва генералният адвокат в точки 77—79 от заключението си, че не е установено, че размерът на отпуснатите от Република Австрия семейни обезщетения се изменя в зависимост от реалната издръжка на живот или от действително направените разходи за издръжката на децата, тъй като тези суми са фиксирани в зависимост от броя и евентуално от възрастта на децата, дори от увреждане, от което те са засегнати.

54 Следователно не може да се изведе никакъв довод от факта, че в решение от 18 септември 2019 г., Moser (C-32/18, EU:C:2019:752, т. 53 и 54) Съдът е постановил, че целта на националното законодателство е определяща и че държава членка може да вземе предвид реалните условия на заплащане в държавата по месторабота. Всъщност делото, по което е постановено това решение, се отнася до обезщетение за отглеждане на дете, което в своя вариант, свързан с дохода, представлява обезщетение, което замества доходите от предходна трудова дейност, и не се отнася до семейно обезщетение, което няма никаква връзка с реалните разходи и чийто размер се определя без каквато и да било индивидуална и дискреционна преценка на личните нужди на получателите, въз основа на законно определено положение (вж. в този смисъл решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants (Дете на съпруг на пограничен работник), C-802/18, EU:C:2020:269, т. 36).

55 Освен това, макар да е вярно, както твърди Република Австрия, че в решение от 27 септември 1988 г., Lenoir (313/86, EU:C:1988:452) Съдът е признал, че обезщетенията, предназначени да покрият някои разходи, свързани с началото на учебната година на децата, са тясно свързани със социалната среда и следователно с пребиваването на заинтересованите лица, така че това място на пребиваване може да се вземе предвид, това не променя факта, че Съдът е постановил в точка 16 от това решение, че когато периодичните парични обезщетения се предоставят „изключително според броя и евентуално възрастта на членовете на семейството, предоставянето на тези обезщетения е обосновано независимо от пребиваването на получателя и на неговото семейство“. Следователно Република Австрия не може да изведе никакъв довод от посоченото съдебно решение.

56 Накрая, що се отнася до релевантността на решение от 15 януари 1986 г., Pinna (41/84, EU:C:1986:1), на което се позовава Република Австрия, достатъчно е да се отбележи, както подчертава генералният адвокат в точка 70 от заключението си, че спорът, който е в основата на това дело, има за предмет разлика в размерите или в процентното изражение на обезщетенията в зависимост от държавата, в която пребивават съответните членове на семейството, което води до намаляване на придобитите права на работника мигрант и следователно до незачитане на целта да се гарантира свободното движение на работниците в Съюза. Съдът приема, че с оглед на основната свобода, каквато представлява свободното движение на работниците, правната уредба на Съюза трябва да се въздържа от добавянето на несъответствия в допълнение към тези, които вече произтичат от липсата на хармонизация на националните законодателства в областта на социалното осигуряване. Тази преценка важи обаче a fortiori по отношение на национална разпоредба, която се отклонява от принципа на приравняване, въведен от законодателя на Съюза и съдържащ се в член 67 от Регламент № 883/2004.

57 Що се отнася до съответствието с правото на Съюза на механизма за индексиране, предвиден в новото споразумение за Обединеното кралство в Европейския съюз, следва да се отбележат два елемента. От една страна, това споразумение никога не е влязло в сила и следователно Комисията не е представила предложение за изменение на Регламент № 883/2004, което да позволи на държавите членки да индексират социалните обезщетения за децата, които пребивават в държава членка, различна от тази, в която пребивава работникът. От друга страна, при всички положения, както решение от 15 януари 1986 г., Pinna (41/84, EU:C:1986:1) го онагледява, ако такова изменение беше прието от законодателя на Съюза, то щеше да бъде невалидно с оглед на член 45 ДФЕС.

58 С оглед на изложеното по-горе първото твърдение за нарушение, изведено от неизпълнение на член 67 от Регламент № 883/2004, трябва да се приеме за основателно.

По второто твърдение за нарушение на член 4 от Регламент № 883/2004 и на член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011

Доводи на страните

59 Комисията смята, че Република Австрия не е изпълнила задълженията си по силата на принципа на равно третиране, предвиден в член 4 от Регламент № 883/2004 и в член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011, като е въвела, в зависимост от мястото на пребиваване на детето, механизма за индексиране на размера на семейните помощи и на данъчния кредит за дете на издръжка, както и механизма за индексиране на семейния бонус „Плюс“, предвиден в член 33, параграф 3a от EStG, на данъчния кредит за домакинства с един работещ член, на данъчния кредит за домакинства с един родител и на данъчния кредит за издръжка за работниците мигранти, предвидени в член 33, параграф 4a от EStG.

60 Комисията припомня, че член 4 от Регламент № 883/2004 и член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 конкретизират в съответните си области принципа на равно третиране, предвиден в член 45, параграф 2 ДФЕС, който закриля съответните работници срещу всякаква дискриминация, пряка и непряка, основана на гражданството, произтичаща от националните законодателства на държавите членки. По-специално се включвали всички социални и данъчни предимства, свързани или не с трудов договор, които по принцип се признават на работниците — местни граждани, главно поради обективното им качество на работници или само поради факта на обичайното им пребиваване на национална територия (решение от 12 май 1998 г., Martínez Sala, C-85/96, EU:C:1998:217, т. 25).

61 Комисията поддържа, че от решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l’avenir des enfants (Дете на съпруг на пограничен работник) (C-802/18, EU:C:2020:269, т. 45 и цитираната съдебна практика) следва, че семейните помощи и данъчният кредит за дете на издръжка са едновременно семейни обезщетения, към които се прилага принципът на равно третиране, посочен в член 4 от Регламент № 883/2004, и социални предимства, уредени в член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011. Семейният бонус „Плюс“, данъчният кредит за домакинства с един работещ член, данъчният кредит за домакинства с един родител и данъчният кредит за издръжка намалявали размера на данъка върху доходите. След като се презумира, че получателят е данъчнозадължено лице в Австрия, тези мерки представлявали данъчни предимства, за които се прилага принципът на равно третиране, прогласен в член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011.

62 Комисията повтаря, че механизмът за индексиране засяга основно работниците мигранти, чиито членове на семейството пребивават извън държавата членка платец.

63 От подготвителните работи по приемането на механизма за индексиране ставало ясно, че преследваната от австрийския законодател цел е намаляване на бюджетните разходи на държавата. Този законодател презумирал, че получателите на семейни обезщетения и на социални и данъчни предимства, чиито деца живеят в държави членки, в които равнището на цените е по-ниско от установеното в Австрия, са повече от тези, чиито деца пребивават в

държави членки, в които равнището на цените е по-високо. Всъщност единствено в случая на Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн механизмът за индексиране водел до сума, по-голяма или равна на фиксираната сума, която трябва да се плати в Австрия.

64 Комисията добавя, че механизмът за индексиране не се прилага към положението на децата на австрийски длъжностни лица, командировани в чужбина, въпреки че с оглед на критериите за преценка на сходството на положенията, развити от Съда, нямало никаква разлика между тези австрийски длъжностни лица и работниците мигранти, чиито деца не пребивават в Австрия.

65 Следователно механизмът за индексиране създавал непряка дискриминация в ущърб на работниците мигранти, която, изглежда, не може да бъде обоснована с никаква законосъобразна цел.

66 Комисията отбелязва, че семейните обезщетения, както и социалните и данъчни предимства, за които се прилага механизмът за индексиране, не се изчисляват в зависимост от равнището на цените в мястото на пребиваване на детето. Фиксираният им размер бил еднакъв за цялата австрийска територия въпреки разликите в покупателната способност между различните региони.

67 Комисията смята, че Република Австрия си противоречи, като твърди, че семейните обезщетения, както и социалните и данъчни предимства, за които се прилага механизмът за индексиране, са свързани с действително направените разходи за издръжката на децата, като същевременно изключва индексиране на техните размери поради разликите в покупателната способност между австрийските региони, от порядъка на 8 % между провинция Виена и провинция Долна Австрия, например, при това въпреки че тази държава членка смята, че такова индексиране се налагало поради разликите в покупателната способност с Федерална република Германия или с Италианската република, оценени съответно само на 2,6 % и 5,2 %.

68 Комисията смята, че механизмът за индексиране не е сравним с корекционните коефициенти, приложими към възнагражденията и помощите, изплащани на длъжностните лица на Европейския съюз. По-специално корекционният коефициент се определял не в зависимост от местопребиваването на децата, а според мястото на работа на длъжностните лица или мястото на плащане на съответната финансова помощ.

69 Комисията припомня, че обосноваването на евентуална дискриминация с оглед на целта да се избегне опасността от засягане на финансовото равновесие на системата за социално осигуряване предполага тази опасност да е сериозна. От доклад на Rechnungshof (Сметна палата, Австрия), озаглавен „Familienbeihilfe — Ziele und Zielerreichung, Kosten und Kontrollsystem (Семейни помощи — цели и реализиране на целите, разходи и система за контрол), публикуван през юли 2018 г. (наричан по-нататък „докладът на Сметната палата“), на който се позовава Република Австрия в хода на досъдебната процедура, следвало, че подкрепата на националния бюджет за финансиране на семейните обезщетения е станала необходима след увеличаването на фиксираните размери и съвпадащото намаляване на източниците за финансиране на семейните обезщетения. Освен това семейните обезщетения, предназначени за децата, пребиваващи в друга държава членка, представлявали само около 6 % от всички плащания, а отразяването на тези

обезщетения върху финансирането на семейните обезщетения се дължало главно на липсата на подходящи проверки на условията за отпускане на тези обезщетения от австрийските органи.

70 Следователно Република Австрия не може да изтъква като обосновка, че е трябвало да реагира на дисбаланса, причинен от финансовата подкрепа за работниците мигранти, още повече че работниците от други държави членки биха допринесли за финансирането на австрийската социална и данъчна система по същия начин както австрийските работници, независимо от местопребиваването на техните деца.

71 Волята на австрийския законодател да се увери, че семейните обезщетения или социалните и данъчните предимства са с еднаква стойност за всички деца, независимо от местопребиваването им, не представлявала обосновка, почиваща на императивно съображение от общ интерес. Обосновката, почиваща на съображения, свързани с равното третиране и съгласуваността на механизма за индексиране, освен това била в противоречие с изключението от механизма за индексиране в полза на австрийските длъжностни лица, командировани в чужбина.

72 Република Австрия отрича всякаква непряка дискриминация по отношение на работниците мигранти. Тя припомня, че предоставянето на социални и данъчни предимства на родителите цели да компенсира част от разходите, направени за отглеждането на децата, които са на тяхна издръжка. За постигането на тази цел следвало да се направи разграничение между положението на работниците, чиито деца пребивават в чужбина, и това на работниците, чиито деца пребивават в Австрия. Тези положения на практика не били сходни поради различната издръжка на живот в държавите членки. Механизмът за индексиране не водел до неравно третиране на еднакви положения, а гарантирал различно третиране на различни положения.

73 Република Австрия привежда няколко примера за механизми за индексиране на семейните обезщетения в зависимост от местопребиваването, смятани за законосъобразни, по-специално от гледна точка на правото на Съюза. Тази държава членка, подкрепяна от Кралство Дания, изтъква, че според позицията на Европейския комитет за социални права, на който е възложено да следи за прилагането на Европейската социална харта, подписана в Торино на 18 октомври 1961 г., и за изменението на тази харта от 3 май 1996 г., правилото за недопускане на дискриминация, предвидено в член 12, параграф 4 от посочената харта, допуска договаряща държава да коригира социалноосигурителните обезщетения, изплащани за дете, което пребивава в друга държава, където издръжката на живот е определено по-ниска.

74 Според Република Австрия механизмът за индексиране е сравним с корекционния коефициент, предвиден в Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, който, за да гарантира на последните една и съща покупателна способност, независимо от местоработата им, отчита различната издръжка на живот в държавите членки. Програмата Erasmus+ съдържала сходно правило, за да се адаптира размерът на субсидията за разходите за престой и за пътуване на студентите.

75 Освен това от заключенията на Съвета от 9 октомври 2020 година относно укрепването на защитата на минималните доходи за борба с бедността и социалното изключване по време на пандемията от COVID-19 и след това (11721/2/20), и по-специално от позоваването на Препоръка 92/441/ЕИО на Съвета от 24 юни 1992 година за общите критерии относно

достатъчните по размер средства и социалното подпомагане в системите за социална закрила (ОВ L 245, 1992 г., стр. 46), следвало, че за отпускането на обезщетения, които трябва да покриват определена нужда, следва да се вземат предвид жизненият стандарт и равнището на цените в държавата на престоя.

76 Противно на твърдяното от Комисията, различията в покупателната способност или в ценовите равнища били много слаби във вътрешността на Австрия спрямо съществуващите между държавите членки. Република Австрия поддържа, че индексиране на семейните обезщетения в зависимост от регионите на една и съща държава членка би създало трудности, които биха оправдали използването от Евростат на средна стойност за всяка държава. Предимството било, че това е обективен критерий, който избягва разглеждането на случаите, в които съществуват малки разлики в покупателната способност в сравнение с положението, което преобладава например в Германия или Италия.

77 По-нататък, Съдът вече бил признал, от една страна, че е законосъобразно да се определят единни размери за големите региони (решение от 24 февруари 2015 г., Sopora, C-512/13, EU:C:2015:108, т. 34), а от друга страна, че разлики в издръжката на живот между държавите членки могат да представляват законен критерий за диференциране (решения от 17 юли 1963 г., Италия/Комисия, 13/63, EU:C:1963:20 и от 18 септември 2014 г., Bundesdruckerei, C-549/13, EU:C:2014:2235, т. 34).

78 Република Австрия оспорва довода на Комисията, че механизмът за индексиране представлявал непряка дискриминация, защото не е приложим за децата, пребиваващи в държава, в която е командирован един от родителите им със статут на австрийско длъжностно лице. Тя изтъква, че положението на командировано длъжностно лице не е сходно с това на работник мигрант както от правна, така и от материална гледна точка.

79 От една страна, международното право, правото на Съюза и националното право признавали особеностите на положението на командированите в чужбина длъжностни лица. От член 45, параграф 4 ДФЕС, както и от член 11, параграф 3, буква б) и член 13, параграф 4 от Регламент № 883/2004 следвало, че командированите в чужбина длъжностни лица нямат право на семейни помощи в приемащата държава, нито следователно право на диференциални плащания или на допълнителни обезщетения, свързани със семейното им положение. Освен това по силата на австрийското право командированите в чужбина длъжностни лица се считали за упражняващи дейността си на националната територия по отношение на тяхното социално осигуряване, както и на данъчното им положение. По гражданскоправни въпроси, свързани с тях, се произнасял винаги австрийският общ съд.

80 От друга страна, положението на работниците мигранти се различавало от това на длъжностните лица, доколкото преместванията на национална територия или в чужбина са неразделна част от дейността им. Макар партньорите и децата на командированите в чужбина длъжностни лица обикновено да се преместват с тях, местоживеенето и центърът на интересите на семейството обаче по принцип оставали в Австрия.

81 Да се приеме, че положението на командированите в чужбина длъжностни лица е сходно с това на работниците мигранти, означавало да се приеме, че първите, които са изключени от механизма за индексиране, са поставени в по-неблагоприятно положение спрямо вторите.

Всъщност за повечето австрийски длъжностни лица, командировани в други държави членки, в Швейцария или на територията на държави — страни по Споразумението за ЕИП, издръжката на живот била по-висока от този в Австрия.

82 Ако Съдът приеме, че правилата, приложими за командированите в чужбина австрийски длъжностни лица, представляват непряка дискриминация, Република Австрия изтъква, че такава дискриминация била обоснована от задължението на държавата за полагане на грижа по отношение на тези длъжностни лица, свързано със задължението им за лоялност спрямо нея, тъй като тези два елемента представляват императивни съображения от общ интерес.

83 Освен това Република Австрия твърди, че ако занапред Комисията възнамерява да поддържа, че австрийската правна уредба е непоследователна, това твърдение за нарушение било недопустимо, тъй като не е било изложено в мотивираното становище.

84 Във всеки случай Република Австрия смята, че това твърдение за нарушение е неоснователно. Правилата, приложими за командированите в чужбина длъжностни лица, несъмнено дерогиращи общия режим, приложим в Австрия, все пак били част от последователна система, основана на международното право и на правото на Съюза. Тези правила се отнасяли до около 400 австрийски длъжностни лица, командировани в чужбина, на територията на държава — страна по Споразумението за ЕИП, или в Швейцария. Само част от тези длъжностни лица получавали семейни помощи. Следователно трябвало да се вземе предвид практиката на Съда, че всяко изключение от национална правна уредба не я прави несъгласувана. Тъй като дерогиращите разпоредби имат изключително стеснено приложно поле, те не позволявали да се направи извод за наличието на несъгласуваност (решение от 19 май 2009 г., Комисия/Италия, C-531/06, EU:C:2009:315, т. 69 и 73).

85 При условията на евентуалност Република Австрия изтъква, че дори да може да се констатира непряка дискриминация, тя била обоснована от легитимна цел и не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

86 На първо място, Комисията не била доказала, че австрийският законодател преследва специфична цел за бюджетни икономии. Това твърдение на Комисията се опровергавало от подготвителните работи по приемането на механизма за индексиране, и по-специално от оценката на последиците му от гледна точка на ефективността.

87 На второ място, що се отнася до семейните помощи и данъчния кредит за дете на издръжка, Република Австрия поддържа, че когато тези семейни обезщетения са престанали да изпълняват целта си да компенсират част от обичайно свързаните с издръжката на децата разходи, тъй като техният размер се изнася недиференцирано към държави членки, чието равнище на цените е различно от това на Република Австрия, се е наложило да се въведе механизмът за индексиране. Всъщност целта на този механизъм била да се възстанови функцията за подпомагане на издръжката на децата и справедливостта на социалната система. За постигането на тази социално-политическа цел било необходимо да се премахнат обезщетенията, които представляват излишъци или недостатъци поради недиференцираното прилагане на размерите на семейните помощи. Тъй като механизмът за индексиране предвижда увеличаване или намаляване на изплатените в Австрия суми, пропорционално на равнището на цените в държавата членка по местопребиваване на детето на издръжка, той гарантирал, че всяко дете действително получава обезщетение със

същата икономическа стойност. Това било не само пропорционално, но и в съответствие със съображение 12 от Регламент № 883/2004, според което следвало да се положат усилия, за да се гарантира, че принципът на приравняване на факти или събития не води до обективно неоправдани резултати.

88 На трето място, що се отнася до семейния бонус „Плюс“ и останалите данъчни кредити, Република Австрия твърди, че прилагането на механизма за индексиране гарантира справедливото отчитане на действителните разходи и еднаквото третиране на всички упражняващи професионална дейност данъчнозадължени лица, които имат деца, по отношение на техните данъчни възможности. Всъщност този механизъм отчитал принципа на равно третиране и принципа на данъчните възможности. Последният принцип, залегнал в националните правни системи, бил основан на правото на Съюза в областта на прякото данъчно облагане и представлявал общ принцип на данъчното право на Съюза. Съдът изключил сходството на две фактически положения във връзка с надбавки, предоставени за експатриране, като постановил, че „такова сходство липсва в светлината на целта, преследвана с прилагането на таблица за прогресивно облагане, която по необходимост е основана […] на преценката на данъчните възможности на данъчнозадълженото лице, осъществена въз основа на условията на живот на територията на съответната държава членка“ (решение от 15 септември 2011 г., Schulz-Delzers и Schulz, C-240/10, EU:C:2011:591, т. 37).

89 На четвърто място, Република Австрия твърди, че тъй като механизмът за индексиране гарантира отпускането на помощ или намаление със същата стойност, той не надхвърля необходимото за постигането на преследваната цел.

90 Противно на поддържаното от Комисията, допълнителните административни разходи, произтичащи от механизма за индексиране, били много ограничени. Всъщност, за да се определи компетентната държава в съответствие с Регламент № 883/2004, при всички случаи било необходимо да се установи в голям брой случаи коя е държавата по пребиваване на съответното дете. Броят на децата, пребиваващи в други държави членки, за които съществува право на семейни помощи, нараснал от 1500 за 2002 г. на около 130 000 за 2016 г. Сметната палата констатирала, че случаите с международен характер „са проверявани по-често, отколкото националните случаи поради квалификацията на риска“.

91 Република Австрия уточнява, че диференциалните плащания, които тя прави за децата, пребиваващи в други държави членки, често надвишават основните обезщетения в държавата по пребиваване на децата.

92 Република Австрия оспорва твърдението, че било несправедливо работниците да плащат данъци и вноски в Австрия, като по този начин участват във финансирането на семейните обезщетения и на социалните и данъчни предимства, а в крайна сметка да ги получават само под формата на обезщетения, чиято стойност е индексирана, когато децата им пребиват в други държави членки. Тя смята, че основата за изчисляване на вноските на работодателите е без значение. Между евентуално данъчно задължение и правото на обезщетения, изплатени от държавата, не съществувало никакво отношение.

Съображения на Съда

93 [Поправено с определение от 6 септември 2022 г.] Следва да се припомни, че Съдът вече е постановил, че член 3, параграф 1 от Регламент № 1408/71, който по същество е формулиран по същия начин като член 4 от Регламент № 883/2004, има за цел да осигури, в съответствие с член 39 ЕО, понастоящем член 45 ДФЕС, в полза на лицата, по отношение на които се прилага този регламент, равно третиране в областта на социалното осигуряване, независимо от гражданството, премахвайки в това отношение всякаква дискриминация, произтичаща от националните законодателства на държавите членки (решение от 22 юни 2011 г., Landtová, C-399/09, EU:C:2011:415, т. 42).

94 Принципът на равно третиране, закрепен в член 45 ДФЕС, е конкретизиран и в член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011, който уточнява, че работник, който е гражданин на държава членка, има право на територията на другите държави членки на същите социални и данъчни предимства като работниците — местни граждани, като последната разпоредба трябва да се тълкува по същия начин като член 45 ДФЕС (решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants (Дете на съпруга на пограничен работник), C-802/18, EU:C:2020:269, т. 24 и 70 и цитираната съдебна практика).

95 Понятието „социално предимство“, чийто обхват е разширен с член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 до работниците — граждани на други държави членки, обхваща всички предимства, които, независимо дали са свързани с трудов договор, обикновено се признават на работниците — местни граждани, главно поради обективното им качество на работници или само поради факта че тяхното местожителство се намира на национална територия, и чието разширяване, така че да бъдат включени работниците, граждани на други държави членки, при това положение, изглежда, може да улесни тяхната мобилност в рамките на Съюза, а оттам и тяхната интеграция в приемащата държава членка, като посочването на социалните предимства в тази разпоредба не може да се тълкува ограничително (решение от решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants (Дете на съпруг на пограничен работник), C-802/18, EU:C:2020:269, т. 25 и 29 и цитираната съдебна практика).

96 От друга страна, от практиката на Съда следва, че някои обезщетения могат да представляват както семейни обезщетения по смисъла на член 3, параграф 1, буква й) от Регламент № 883/2004, така и социално предимство по смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 (решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants (Дете на съпруга на пограничен работник), C-802/18, EU:C:2020:269, т. 45 и 46 и цитираната съдебна практика).

97 В случая, не се оспорва, както отбелязва генералният адвокат в точка 124 от заключението си, че семейната помощ и данъчният кредит за дете на издръжка са едновременно семейни обезщетения, към които се прилага принципът на равно третиране, предвиден в член 4 от Регламент № 883/2004, и социални предимства, попадащи в приложното поле на член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011, докато към семейния бонус „Плюс“, данъчния кредит за домакинства с един работещ член, данъчния кредит за домакинства с един родител и данъчния кредит за издръжка се прилага единствено принципът на равно третиране, посочен в член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011.

98 Във всеки случай и член 4 от Регламент № 883/2004, и член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 конкретизират правилото за равно третиране в областта на социалното осигуряване, предвидено в член 45 ДФЕС. Ето защо тези две разпоредби по принцип трябва да се тълкуват по един и същ начин и в съответствие с член 45 ДФЕС.

99 Според практиката на Съда разграничение, основаващо се на местоживеенето, може да бъде по-неблагоприятно за гражданите на други държави членки, доколкото неживеещите в страната лица са най-често чужди граждани, и следователно представлява непряка дискриминация, основана на гражданство, която може да се допусне само при условие че е обективно обоснована (решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants (Дете на съпруга на пограничен работник), C-802/18, EU:C:2020:269, т. 56 и цитираната съдебна практика).

100 В случая механизмът за индексиране променя размера на семейните обезщетения и социалните предимства, към които е насочен, в зависимост от равнището на цените в мястото на пребиваване на децата. Следователно индексирането в посока към увеличаване или намаляване се прилага само в случай на пребиваване на детето извън австрийската територия. При тези условия пряката връзка с държавата по местопребиваване на децата не може да бъде оспорена.

101 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точки 130 и 131 от заключението си, намаляването на размера на семейните обезщетения, както и на социалните и данъчните предимства, произтичащо от установения с механизма за индексиране критерий, свързан с пребиваването на децата, засяга основно работниците мигранти, тъй като най-вече техните деца могат да пребивават в друга държава членка (решение от 20 юни 2013 г., Giersch и др., C-20/12, EU:C:2013:411, т. 44). Освен това от преписката, с която разполага Съдът, става ясно, че поради разликите в издръжката на живот в тези държави спрямо издръжката на живот в Австрия, отразени в корекционните коефициенти, съдържащи се в уредбата за индексиране, работниците, упражнили свободата си на движение от тези държави, в голямата си част са тези, които получават семейни обезщетения, както и социални и данъчни предимства в по-нисък размер от този, предоставен на работниците — местни граждани.

102 Що се отнася до довода на Република Австрия, че механизмът за индексиране гарантирал различно третиране на различни положения поради разликите в ценовите равнища със съответните държави, достатъчно е да се отбележи, че семейните обезщетения, както и социалните и данъчните предимства, за които се прилага механизмът за индексиране, не са установени в зависимост от действителните разходи за издръжката на децата. Всъщност тези обезщетения и предимства са фиксирани и се променят в зависимост от броя и евентуално възрастта на децата, без да се вземат предвид действителните им нужди.

103 От това следва, че механизмът за индексиране, който се основава на критерия за пребиваване в чужбина на децата, за да се определи размерът на семейните обезщетения и на социалните и данъчни предимства, засяга в по-голяма степен работниците мигранти. Следователно той представлява непряка дискриминация, основана на гражданство, която може да бъде допусната само ако е обективно обоснована.

104 Съдът многократно е постановявал, че за да бъде обоснована, такава непряка дискриминация трябва да е в състояние да гарантира осъществяването на легитимна цел и да не надхвърля необходимото за постигането ѝ (решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants (Дете на съпруга на пограничен работник), C-802/18, EU:C:2020:269, т. 58 и цитираната съдебна практика).

105 Изтъкнатата от Република Австрия обосновка, че индексирането на размера на обезщетенията за деца, които не пребивават в Австрия, цели да гарантира, че последващата подкрепа и намаляване на семейните разходи имат икономическа стойност, съответстваща на тази на обезщетенията за децата, пребиваващи в Австрия, е неоснователна по съображенията, изложени в точка 102 от настоящото решение. Освен това, както вече бе посочено в точка 52 от настоящото решение, за разглежданите семейни обезщетения и социални предимства не се прилага механизмът за индексиране, когато децата пребивават в Австрия, макар да е безспорно, че между регионите на тази държава членка съществуват разлики в ценовите равнища, които са в размер, сравним с разликите, които могат да съществуват между Република Австрия и други държави членки. Липсата на последователност при прилагането на този механизъм потвърждава, че изтъкнатата от Република Австрия обосновка не може да бъде приета.

106 Освен това неравното третиране, произтичащо от механизма за индексиране, не може да бъде обосновано от целта да се гарантира функцията за подпомагане, както и справедливостта на социалната система, на която се позовава Република Австрия.

107 Всъщност, най-напред, както отбелязва Комисията в писмената фаза на производството пред Съда, докладът на Сметната палата не показва нито че съществува опасност от сериозно застрашаване на финансовото равновесие, което можело да бъде отстранено само чрез въвеждането на механизъм за индексиране, нито че механизмът за индексиране може да опрости управлението на семейните обезщетения и на социалните и данъчни предимства. Всъщност, дори да се приеме, както твърди Република Австрия, че допълнителните разходи на механизма за индексиране са много ограничени, това не променя факта, че такива допълнителни разходи съществуват. Не се оспорва обаче, както правилно отбелязва генералният адвокат в точка 142 от заключението си, че тези разходи се поемат от всички лица, които правят вноски в държавния бюджет. Освен това от доклада на Сметната палата може да се заключи, че опасността от застрашаване на финансовото равновесие на системата за социално осигуряване не произтича от изплащането на обезщетения на работниците, чиито деца пребивават извън Австрия, тъй като се приема, че те представляват само около 6 % от разходите за семейни обезщетения, а че тази опасност би могла да произтича от липсата на надлежен контрол по отношение на отпускането на тези обезщетения.

108 По-нататък, свободното движение на работниците в Съюза се основава на редица принципи, сред които и принципът на равно третиране. От друга страна, неговото прилагане в областта на социалното осигуряване се осигурява от правна уредба на Съюза, която почива по-специално на принципа за прилагане на законодателството в тази област на само една държава членка. Този принцип, закрепен в член 11, параграф 1 от Регламент № 883/2004, има за цел да премахне неравенствата в третирането, които за работниците, преместващи се в рамките на Съюза, са последица от частично или пълно припокриване на приложимите законодателства. Така съгласно член 11, параграф 3 от този регламент, за да се гарантира във възможно най-голяма степен равно третиране на всички лица, заети на територията на държава членка, лицето, което е заето или самостоятелно заето лице в

държава членка, по принцип е подчинено на законодателството на тази държава членка и съгласно член 4 от посочения регламент трябва да получава там същите обезщетения като гражданите на същата държава.

109 Накрая, Съдът многократно е постановявал, че работниците мигранти допринасят за финансирането на социалните политики на приемащата държава членка с данъците и социалноосигурителните вноски, които плащат в тази държава поради упражняваната от тях дейност като наети лица. Следователно те трябва да могат да се ползват от тях при същите условия като работниците — местни граждани (решение от 10 юли 2019 г., Aubriet, C-410/18, EU:C:2019:582, т. 33 и цитираната съдебна практика). Следователно това обстоятелство потвърждава значението на подхода, че работниците мигранти трябва да се ползват от равното третиране, що се отнася до семейните обезщетения, както и до данъчните и социални предимства.

110 В случая не се оспорва, че австрийските семейни помощи се финансират от вноски на работодателите, изчислени въз основа на общия размер на трудовите възнаграждения на наетите от тях работници, така че работникът мигрант участва по същия начин като работник — местен гражданин, при определянето на размера на сумите, платени от неговия работодател, при това без да се взема предвид мястото на пребиваване на децата на тези работници. Същото се отнася и за семейния бонус „Плюс“ и за другите данъчни кредити, за които се прилага механизмът за индексиране, тъй като тези данъчни предимства се финансират с данъка върху доходите на работниците, без да се прави разграничение според това дали детето им пребивава на австрийска територия или не.

111 При тези условия и както посочва генералният адвокат в точка 146 от заключението си, следва да се приеме, че въведената с механизма за индексиране разлика в третирането според мястото на пребиваване на детето на съответния работник не е нито подходяща, нито необходима, за да се гарантира функцията за подпомагане, както и справедливостта на социалната система.

112 Следователно второто твърдение за нарушение, повдигнато от Комисията, също трябва да се приеме за основателно.

113 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се приеме, че:

– като е въвела механизъм за адаптиране, приложим към семейните помощи и данъчния кредит за дете на издръжка, за работниците, чиито деца пребивават постоянно в друга държава членка, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 67 от Регламент № 883/2004, както и по член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011, и

– като е въвела механизъм за индексиране, приложим към семейния бонус „Плюс“, данъчния кредит за домакинства с един работещ член, данъчния кредит за домакинства с един родител и данъчния кредит за издръжка, за работниците мигранти, чиито деца пребивават постоянно в друга държава членка, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011.

По съдебните разноски

114 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е направила искане за осъждането на Република Австрия и последната е изгубила делото, Република Австрия следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

115 В съответствие с член 140, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник, според който държавите членки, държавите — страни по Споразумението за ЕИП, различни от държавите членки, както и Надзорният орган на ЕАСТ, които са встъпили в производството, понасят направените от тях съдебни разноски, Чешката република, Кралство Дания, Република Хърватия, Република Полша, Румъния, Република Словения, Словашката република, Кралство Норвегия и Надзорният орган на ЕАСТ понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) **Като е въвела механизма за индексиране след измененията в член 8а от Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (Федерален закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи) от 24 октомври 1967 г., изменен с Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (Федерален закон за изменение на федералния закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи от 1967 г., на федералния закон за облагане на доходите на физическите лица от 1988 г. и на закона за статута на сътрудниците по програма за помощ за развитие) от 4 декември 2018 г., и в член 33 от Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (Федерален закон за облагането на доходите на физическите лица) от 7 юли 1988 г., изменен с Jahressteuergesetz 2018 (годишен данъчен закон за 2018 г.) от 14 август 2018 г. и с Федерален закон за изменение на федералния закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи от 1967 г., на федералния закон за облагане на доходите на физическите лица от 1988 г. и на закона за статута на сътрудниците по програма за помощ за развитие от 4 декември 2018 г., приложим към семейните помощи и данъчния кредит за дете на издръжка, за работниците, чиито деца пребивават постоянно в друга държава членка, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, както и по член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза.**

2) **Като е въвела механизма за индексиране след измененията в член 8а от Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (Федерален закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи) от 24 октомври 1967 г., изменен с Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (Федерален закон за изменение на федералния закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи от 1967 г., на федералния закон за облагане на доходите на физическите лица от 1988 г. и на закона за статута на сътрудниците по програма за помощ за развитие) от 4 декември 2018 г., и в член 33 от Bundesgesetz**

über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (Федерален закон за облагането на доходите на физическите лица) от 7 юли 1988 г., изменен с Jahressteuergesetz 2018 (годишен данъчен закон за 2018 г.) от 14 август 2018 г. и с Федерален закон за изменение на федералния закон за компенсиране на семейните разходи чрез помощи от 1967 г., на федералния закон за облагане на доходите на физическите лица от 1988 г. и на закона за статута на сътрудниците по програма за помощ за развитие от 4 декември 2018 г., приложим към семейния бонус „Плюс“, данъчния кредит за домакинства с един работещ член, данъчния кредит за домакинства с един родител и данъчния кредит за издръжка, за работниците мигранти, чиито деца пребивават постоянно в друга държава членка, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011.

3) **Осъжда Република Австрия да понесе, освен направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**

4) **Чешката република, Кралство Дания, Република Хърватия, Република Полша, Румъния, Република Словения, Словашката република, Кралство Норвегия и Надзорният орган на ЕАСТ понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи